

фармацевтичної галузі стратегія інноваційного розвитку фармацевтичної компанії пов'язана, насамперед, з розробкою та впровадженням продуктивних інновацій, які відповідають світовому рівню новизни.

Використана література:

1. Alqahtani S, et al. Priority review drugs approved by the FDA and the EMA : time for international regulatory harmonization of pharmaceuticals? : priority review drugs approved by the FDA and EMA. *Pharmacoepidemiology and Drug Safety*. 24, no. 7 (July 2015). 709–15. URL: <https://doi.org/10.1002/pds.3793>.

Управління розвитком інноваційного потенціалу підприємства
Кивгила А. В., здобувач другого рівня вищої освіти 2 курсу спеціальності
«Менеджмент» освітньої програми «Менеджмент організації і
адміністрування», НФаУ
kivgina@icloud.com

Глебова Н. В., к.е.н., доцент кафедри менеджменту
та публічного адміністрування НФаУ

Сучасний розвиток економіки країни в більшій мірі залежить не від наявності, обсягів і рівня освоєння матеріальних виробничих інструментів, фінансів і використовуваних земель, а від наявності та рівня інноваційних розробок, а також інтенсивності їх впровадження в національну економіку.

В такій ситуації, метою інноваційного розвитку країни виступає підвищення рівня інноваційності її економіки шляхом організації високотехнологічних виробництв, заснованих на використанні інтелектуальної праці, які створюють високу додану вартість продукції. При цьому суть інноваційного розвитку полягає в забезпеченні силами громадських механізмів інноваційно-відтворювального розвитку на базі використання конкурентних переваг економіки країни.

Успішне функціонування підприємств і досягнення стратегічних переваг в умовах конкуренції значною мірою залежать від результативності їхньої інноваційної діяльності. У свою чергу, результативність інноваційної діяльності підприємств визначається, насамперед, наявністю необхідних внутрішніх і зовнішніх джерел фінансування інновацій, можливістю їхньої швидкої мобілізації, зацікавленістю інвестора в підтримці інноваційного розвитку.

Аналіз розвитку інноваційних процесів в Україні дозволив встановити наступне. Упродовж останніх років лише незначна частина підприємств України здійснювала інновації. Основним напрямом інноваційної діяльності залишається придбання нових засобів виробництва. Пріоритетним джерелом інвестування інновацій залишаються власні кошти підприємств та отримані кредити. Діюча система оподаткування не стимулює довгострокові накопичення підприємств, що дозволило б останнім реалізувати інноваційні проекти. Українська інноваційна сфера ще не стала привабливою також для іноземних інвесторів.

Однак незважаючи на незначні масштаби інноваційної діяльності, її позитивний вплив на економічні показники роботи підприємств є очевидними та безперечними. Більшість підприємств, які впроваджували інновації, одержали приріст продукції, підвищили її конкурентоздатність, розширили ринки збуту, оновили асортимент виробів, знизили матеріало- і енергоємність виробництва.

Готовність підприємства до інноваційного розвитку може бути охарактеризована як сприйнятливість підприємства до інновацій, яка визначається різними факторами, основними з яких є характеристики організаційної структури, особистісно-психологічні характеристики членів колективу, характеристики зовнішнього оточення та внутрішньоорганізаційних зв'язків підприємства.

Управління інноваційною діяльністю підприємства передбачає управління вкладенням інвестиційних ресурсів у процес, спрямований на впровадження науково-технічних розробок з метою освоєння випуску інноваційної конкурентоспроможної продукції та покращання її якості, постійне удосконалення технології виготовлення та зайняття підприємством відповідної ніші на внутрішньому і світовому ринках.

Основною метою управління інноваційною діяльністю є створення механізмів ефективної взаємодії усіх складових науково-технічного розвитку підприємств, їх збалансованості та пропорційності, забезпечення високих темпів інноваційного розвитку необхідними інвестиційними ресурсами та підвищення ефективності використання коштів, вкладених у процес їх розширеного відтворення.

Лише активізація процесу інвестування в інноваційний розвиток може викликати якісні зрушення в техніці і технології виробничої бази промислових підприємств та покращити кінцеві економічні результати їх діяльності на основі підвищення якості управління збігом інвестиційного попиту і інвестиційної пропозиції на ринку інвестиційних товарів.

Інноваційний потенціал відображає здатність економіки та промислових комплексів регіонів країни до зміни своїх параметрів для раціонального використання наявних економічних можливостей, що спрямовані на якісно новий рівень розвитку.

Сучасний період Української економіки потребує активної участі всієї національної системи інтелектуальних ресурсів. Ці ресурси необхідно визначити, оцінити і розкрити, щоб в практичній економічній діяльності ефективно використати їх потенціальні можливості. Сучасний світовий досвід має бути використаний і в умовах проведення українських реформ.

Активізація інноваційної діяльності виступає необхідною умовою подальшого якісного і кількісного розвитку національної економіки і в даному контексті розвиток та становлення в країні інноваційного потенціалу, як одного з факторів економічного зростання набуває найбільш важливе самостійне значення.

Інноваційний потенціал окремого підприємства може являти собою здатність до генерації інновацій за певних умов власне розвитку самого підприємства. Інноваційний потенціал регіону може розглядатися як сукупна